

Eduskunnan ympäristövaliokunta
00102 Eduskunta

Vesilainsäädännön uudistaminen, ojitukset

Metsätalouden kehittämiskeskus Tapio kiittää saamastaan mahdollisuudesta lausua eduskunnalle annetusta esityksestä vesilain kokonaisuudistukseksi ja esittää seuraavia huomioita.

Tapio pitää lakiesitystä pääosin hyvänä ja onnistuneena kokonaisuutena. Ehdotuksessa on nykyisin voimassa olevasta ja moneen kertaan muokatusta vesilaista onnistuneesti tiivistetty ydinkohdat toimivaksi kokonaisuudeksi. Tapio katsoo, että erityisesti ojitusta koskevat pykälät on laadittu keskeisiltä osin siten, että toimijat voivat "elää lakiuudistuksen kanssa".

Tapio haluaa kuitenkin kiinnittää huomiota muutamiin ojitusta koskeviin kohtiin:

§ 3 Ojituksen luvanvaraisuus

Tapio haluaa korostaa metsätalouden vesiensuojelun merkitystä sekä sen kehittämisen tärkeyttä ja pitää hyvänä, että lain perusteluissa on selkiytetty ojituksen luvanvaraisuutta koskien ympäristönsuojelulain soveltamissäännöksiä. Tulkinnanvaraisuutta ja siten tarkemman määrittelyn tarvetta voi aiheuttaa perusteluissa mainittu kirjaus luvantarveharkintaan johtavasta pilaantumisseuraamuksesta, **joka voisi ilmetä esimerkiksi kuivatusvesien johtamisesta aiheutuvana vastaanotavan vesistön ravinnekuormituksen lisääntymisenä tai happamalla sulfaattimailla vesistön happamoitumisena.**

§ 6 Ojituksesta ilmoittaminen

Tapion mielestä tulisi määritellä tarkemmin ilmoitusvelvollisuuden rajana oleva pienehkö metsäkappale. Tapio ehdottaa ilmoitusvelvollisuuden määrittämiseksi kymmentä hehtaaria. Perusteluna on, että tämä vähentäisi hallinnollista työtä valvontaviranomaisessa, koska pienien kunnostusojitushankkeiden lukumäärä saattaa olla suuri, mutta niiden merkitys vesistövaikutusten kannalta pääosin vähäinen.

Tapio ei näe kovin merkittävänä parannuksena nykyisen vapaaehtoisena toteutetun ilmoitusmenettelyn sisällyttämistä lakiehdotukseen. Nykyistä vuonna 1983 Keskusmetsäseura Tapion, Metsähallituksen ja Vesihallituksen kanssa sovittua metsäojitushankkeita koskevaa vapaaehtoista ilmoitusmenettelykäytäntöä on jatkettu pääosin onnistuneesti monista eri organisaatioissa tapahtuneista muutoksista huolimatta. Ny-

kyisin yksityismaiden keskeiset toimijat ovat käyttäneet ilmoitusmenettelyssä Tapion johdolla vuonna 2004 yhteistyönä valmistellussa vesien suojelelun suositus- ja koulutusaineistossa olevaa ilmoitusmenettelyn sisältömallia. Tapio esittääkin nykyisen vapaaehtoisen käytännön jatkamista kehittämällä ja yhtenäistämällä ohjeistusta.

On todennäköistä, että ehdotettu ilmoitusmenettely kasvattaa elykeskuksiin tulevien ilmoitusten määrää, mikäli ilmoitusmenettely kaikkien metsäojien kunnostusten lisäksi koskee maataloudellisia ojituksia. Tapio pitää tärkeänä, että ilmoitusten käsittelyyn valtion valvontaviranomaisessa varataan tästä syystä riittävästi resursseja, jottei käytännön toiminnalle ja toimijoille aiheudu ilmoitusten käsittelystä viiveitä.

Tapio pitää tärkeänä, että ilmoitusmenettelystä tulisi merkittävä vuoropuhelu- ja vuorovaikutuskanava valvontaviranomaisen ja toimijoiden välillä, eikä viranomaisesta muodostuisi vain yksisuuntaista ilmoitusten vastaanottokeskusta.

§ 22-25 Ojitusyhteisö

Tapio katsoo, että ojitusyhteisön perustamista koskevat- ja muut yhteisön toimintaan liittyvät pykälät on lakiesityksessä kirjoitettu käytännön toimivuuden kannalta riittävän väljästi. Nykyisessä vesilaissa olevat ojitusyhteisöä koskevat kohdat ovat sen sijaan käytäntöön soveltumattomina jääneet metsätalouden kannalta lähinnä kuolleeksi kirjaimiksi.

TAPIO

Ritva Toivonen
johtaja

Samuli Joensuu
tiimiesimies, metsä ja ympäristö,
MMT, dosentti